

ENKELTJE HOLLYWOOD

‘Er zijn hier meer mensen die in die rare droom van mij geloven’

Lef moet je hebben. Je moet niet vies zijn van keihard werken. En een beetje geluk hebben. Maar dan kan het ook ineens zo zijn dat je tijdens Oscar Night op de rode loper staat. Drie Nederlandse vrouwen over hún Hollywood-droom. “Ik kwam alleen thuis om te slapen.”

Marieke Oudejans wist al heel lang wat ze wilde worden: producer van speelfilms. En dus vertrok ze naar Hollywood. In haar eentje. Ze werd aangenomen bij een producersopleiding die maar tien studenten per jaar toelaat. Met haar diploma op zak moet het gaan lukken in Hollywood. Ze is nu bezig met de productie van een documentaire en een speelfilm. Marieke woont samen met een *roommate* en zijn kat in een appartement in het hippe West Hollywood. “Ik krijg vaak te horen dat het zo moedig is om alles op te geven in Nederland, maar ik móet dit gewoon doen. Geen droom is te gek in LA en Hollywood is dé plek als je van film houdt. In het begin had ik helemaal geen geld en moest ik in de supermarkt alles van het onderste schap pakken. De eerste drie jaar heb ik dag en nacht gewerkt, ik was niet moe te krijgen. Mijn producersprogramma was fulltime, ik was student-assistent, ik had een parttime baan en deed >

◀ freelance opdrachten. Overdag werkte ik, 's avonds volgde ik lessen en als ik om elf uur thuiskwam, moest ik nog aan mijn huiswerk beginnen. Vaak ging ik pas om vier uur 's nachts naar bed. Volslagen gek.

In LA heb ik gemerkt dat er meer mensen zijn die in die rare droom van me geloven. Daardoor krijgt die droom steeds meer bestaansrecht. Ik kreeg de kans om aan de Oscars mee te werken. Ik was zo iemand die in Nederland opleefde om 's nachts op de BBC de Oscars te kijken; en twee jaar later stond ik zelf achter de schermen. Ik werkte tijdens de *Oscar Night* op de rode loper, naast podium A, waar alle sterren worden geïnterviewd. Ik moest ze aankondigen, met zo'n headset op: "Kate Winslet is coming up to stage A!" Johnny Depp stond met Vanessa Paradis stiekem een sigaretje te roken, Hillary Swank kwam voorbij, Penélope Cruz en Salma Hayek gingen samen giechelend naar het damestoilet om elkaar in en uit die gigantische jurk te sjoeren.

Ik kijk niet meer zo snel op van 'die gekke Amerikanen', maar van het daten hier begrijp ik nog steeds helemaal niets. Een gewoon afspraakje wordt meteen gezien als een date.

Ik kwam hier als vrijgezel en was niet zo op zoek. Als ik een jongen tegenkwam die mij leuk vond, ging hij van alles doen om mijn interesse te wekken. Drie keer per dag bellen en zo. Ik reageerde lauwwarm, van mij hoefde het niet zo nodig. Maar op het moment dat ik eindelijk begon te denken 'hij is toch wel leuk' en hem wat vaker ging bellen, hoorde ik ineens niets meer. Een soort kat-en-muisspel, heel vermoeiend. Ik heb nu sinds anderhalf jaar een vriend, die ik gewoon via een vriendin heb ontmoet.

Dit jaar heb ik het rustiger aan gedaan, ik moest echt bijkomen van alles. Of ik ooit terugga, vind ik een moeilijke vraag. Ik voel me nog erg Nederlands, kan me niet voorstellen dat ik ineens met een Amerikaans accent zou praten. Laatst heb ik met vier Nederlandse meiden gegeten, toch wel lekker om een hele avond Nederlands te kletsen.

Maar aan de andere kant: ik zit nu vier jaar hier, heb een heel leven opgebouwd. Als ik in Nederland ben, mis ik LA echt. Als ik maar hard genoeg werk, kan ik hier heel veel bereiken. Ik heb hoge verwachtingen, wil graag een aantal films produceren die er toe doen. Ik ben zeker nog niet klaar met waar ik aan begonnen ben."

ROEP VOORAL DAT JE UIT EUROPA KOMT EN NOG ACHT HOLLYWOOD-SURVIVALTIPS

- 1 Geloof 100% in je droom.** Ben je zelf overtuigd van je briljante plan, dan krijg je in Hollywood veel meer voor elkaar.
- 2 In het verlengde hiervan:** deel je twijfels vooral met je dagboek, maar niet met de degenen die je ontmoet; Amerikanen zijn niet gewend hun zwaktes te laten zien, zeker niet tijdens het werk.
- 3 Laat businesscards maken** met een interessante titel – een beetje bluffen kan geen kwaad, dat doet iedereen in Hollywood. Overal waar je komt, wordt als eerste gevraagd naar je kaartje.
- 4 Woonruimte vinden in LA** is niet moeilijk, maar reken wel op een hoge huur (1500 à 2000 dollar is normaal). En zoek, via internet of de krant, een *roommate* om de kosten te delen. Handige site: losangeles.craigslist.org.
- 5 Zoek contact met nieuwkomers**, bijvoorbeeld via de 'NL borrels' (zie: nlborrels.com). Je moet veel regelen als je net bent gearriveerd (bankrekening, werkvergunning et cetera), dus het is handig als je weet waar je moet zijn. En zonder creditcard ben je nergens.
- 6 Werk hard!** Amerikanen hebben een enorm arbeidsethos en veel werknemers gaan zelden of nooit op vakantie.
- 7 Met het toeristenvisum** mag je niet werken. Je moet dus een felbegeerde Green Card zien te veroveren, waarvan er jaarlijks 50.000 verloot worden (zie usagreencardlottery.org). Het alternatief: trouw met een Amerikaan, zorg dat je beschikt over een 'speciaal talent' (acteren?) op basis waarvan je een visum kunt krijgen of vind een bedrijf dat per se jou wil hebben. Voor details: thehague.usembassy.gov.
- 8 Angelino's** – zoals bewoners van LA worden genoemd – zijn opvallend aardig en behulpzaam. Maak overal contact, daarvoor kom je verder! Iedereen in Hollywood heeft iets met film te maken ten slotte. Wat daarbij helpt: laten merken dat je uit Europa komt, dat vinden Amerikanen trèss interessant. Het woord 'Dutch' zegt bijna niemand wat, maar Holland/Amsterdam doet wonderen.
- 9 Geniet (met een grote G)** van het geweldige weer, het strand en de bergen. In het begin vraag je je misschien af waarom iedereen in Hollywood zo bizar vrolijk is, maar binnen de kortste keren loop je zelf ook met een grote glimlach rond: "Hi, how are you? I am great!"

Mirjam Wertheim bevindt zich in goed gezelschap; tegenover haar huis staat het pand waar Marilyn Monroe ooit woonde, een wonderlijk Efteling-achtig bouwwerk compleet met 'oude' waterput, dat door Charlie Chaplin is bedacht. Locatie: West Hollywood, midden in de drukte van de stad. Mirjam werkte eerst bij een *agency* en heeft nu haar eigen bedrijf, waarbij ze films scout voor film distributeurs. Dankzij Mirjam konden we in Nederland 'The eternal sunshine of the spotless mind' zien, de eerste succesvolle film die ze, al in de scriptfase, aankocht.

"Los Angeles is de hoofdstad van de film, daarom ben ik hier gekomen. Ik werkte in het begin keihard, van zeven uur 's ochtends tot tien uur 's avonds. Ik vond het moeilijk om ver van familie en vrienden te zijn, maar ook wel spannend. De agency waarvoor ik werkte, vertegenwoordigde acteurs en ik deed de Franse afdeling: Juliette Binoche, Catherine Deneuve. Een goede, maar harde leerschool. Ik werd regelmatig uitgescholden, dat was heel normaal. Uiteindelijk ben ik er weggegaan vanwege de extreme werktijden en ben ik bij een producent gaan werken, waar ik scripts ontwikkelde. Toen ik een heel leuk script trof, 'The waiting game', dat mijn baas helemaal niks vond, heb ik gevraagd of ik het zelf kon gaan doen. Dat vond hij oké.

Ik was nog niet eens dertig en kon mijn eerste film gaan maken in New York! Alles was nieuw en spannend. We hadden aanvankelijk een budget van 250.000 dollar en moesten tijdens het maken nog geld zien los te peuten. Alles moest gratis, ik ging overal bedelen. Ik regelde gratis camera's, kocht faxmachines die ik na een maand retourneerde om het geld terug te krijgen, we hadden maar één mobiele telefoon. Het was een gekkenhuis, maar ik vond het hartstikke leuk. *Feel the fear and do it anyway.*

Door mijn eerste film heb ik een reputatie: ik ben degene die voor weinig geld veel kan doen. Ik vond een mooi boek en vroeg een vriendin om het script te schrijven. Een succesvol script dat veel aandacht kreeg in de *business*. Op een gegeven moment hadden we zelfs Gwyneth Paltrow en Ashley Judd weten te strikken. Maar het is heel ingewikkeld om een film tot stand te brengen. De producent wil zeker weten dat er grote namen meedoen en de sterren willen zeker we-

‘Toen ik ‘Brokeback Mountain’ aankocht,

was dat heel spannend. Twee homo's op een berg; dat lag nogal gevoelig'

ten dat de film gefinancierd wordt. En als je dan eindelijk geld hebt weten los te peuten, haakt de ster af omdat die inmiddels een ander project heeft. Uiteindelijk is het er nooit van gekomen om die film te maken. Dat vond ik zó frustrerend dat ik iets anders ben gaan doen. Nu koop ik films aan voor distributeurs buiten de VS.

Dit werk ligt me goed, het is lekker snel. Als ik gepassioneerd ben, wil ik actie. Mijn baan is: alles horen, alles weten. Acquisitie doen is nooit saai, er is altijd wel wat aan de hand. Soms biedt iemand meer en dan baal ik. Maar ja, dan komt er wel weer een ander script voorbij. We krijgen vijfhonderd scripts per jaar, dus kansen genoeg. In het begin vond ik het heel eng om films aan te kopen. Er is veel geld mee gemoeid en je moet vaak al in de scriptfase beslissen. Toen ik 'Brokeback Mountain' aankocht, was dat heel spannend. Twee homo's op een berg; dat lag

nogal gevoelig. Maar gelukkig werd het een succes.

Veel mensen denken dat LA een oppervlakkige filmstad is, maar het is juist heel internationaal. Ik heb hier interessante, leuke vrienden die echt niet in shorts lopen met een camera voor hun borst. Ik denk dat je hier een tijdje moet wonen voor je doorhebt hoe inspirerend Los Angeles is. De natuur is vlakbij, het weer is geweldig, de mensen zijn aardig; ik heb hier een beter humeur. Mijn grote droom is om van scripts schrijven te kunnen leven, ik hoop dat dat ooit gaat lukken. Ik werk nog steeds hard, maar niet meer zo idioot hard als in het begin. Normaal gesproken werk ik ook tijdens de vakantie nog wel een paar uur per dag, maar dit jaar heb ik voor het eerst drie weken helemaal vrij genomen. Ik ga het liefst naar Vlieland op vakantie. Lekker op een Hollands eiland, dan ben ik totaal relaxed." >

'Ik begon het
gewone leven
te missen:

ontbijtje maken,
de krant lezen...'

Tanja Rector woont in een mooi huis in de geweldige buurt Brentwood, vlakbij zee. Een echte celeb-buurt:

om de hoek loopt de brede, boomrijke straat waar O.J. Simpson heeft gewoond; ze zit in hetzelfde yogaklasje als Meg Ryan en Brooke Shields.

Tanja maakt kunst voor films en tv-series. Zo deed ze onder meer de schilderijen voor de eerste 'CSI'-serie; alles wat je in de serie aan de muur ziet hangen, is van haar hand. Momenteel maakt ze kunst voor de in Amerika populaire tv-serie 'House' en ze heeft hoogstwaarschijnlijk een opdracht voor een film van Oliver Stone binnengehaald.

"In Hollywood is het een maand hard werken en dan weer een maand niet. Ik neem alles aan, zeg nooit nee, want ik weet nooit wat de volgende maand brengt. De filmwereld is heel gestrest en chaotisch; je hebt heel kort de tijd om een schilderij te maken, maar er wordt wel verwacht dat je iets goeds maakt.

Ik kwam naar Los Angeles om een jaartje *commercial art* te studeren. In het begin vond ik het heel moeilijk. De mensen zijn vriendelijk, maar verder dan een eerste contact ging het vaak niet. Na een tijdje kon ik bij een gezin gaan wonen. Ik had een kamer daar, maar al snel bracht ik de kinderen naar school en werd ik een veredelde au pair.

Na een jaar was ik klaar met mijn studie en kreeg ik een baan. Omdat ik een specialiteit had, kon ik de felbegeerde Green Card - een werkvergunning - krijgen. Toen ging het veel beter. Ik had het ontzettend leuk bij het bedrijf waar ik werkte, ik had collega's van mijn leeftijd uit allerlei verschillende landen, en er werd flink gefeest. Daar heb ik vrienden gemaakt.

De eerste zeven jaar kon ik niet terug naar Nederland, want dan zou ik mijn Green Card kwijtraken. Ik miste mijn familie natuurlijk, maar ik had geen keus. **Ik dacht veel aan ze en heb stapels brieven geschreven die ik nooit heb verstuurd.** Die brieven waren een soort dagboek voor me.

Na twee jaar wist ik eigenlijk al dat ik wilde blijven. Hollywood is dé plek om met commerciële kunst bezig te zijn. En ik werd verliefd op een kunstenaar. Hij had een geweldig leven, een grote studio; dat wilde ik ook wel. We zijn al snel getrouwd.

Ik werkte dag en nacht. Ik had een baan van acht tot vier uur en daarna was ik tot 's avonds laat bezig met eigen werk voor mijn solo-exposities. Ik kwam alleen thuis

om te slapen. We hadden nooit iets in de koelkast, ik at meestal in de studio. Ook de weekenden werkte ik door; mijn werk was mijn leven.

Ik leerde veel andere kunstenaars kennen, mensen van galleries, en kreeg mijn eerste solo-expositie. Mijn werk sloeg aan, mensen vonden het mooi. Ik had eerst een klein hoekje in een studio, maar groeide al snel naar een grotere studio. In LA kan alles en ik heb veel geluk gehad.

Alles wat ik in Los Angeles meemaakte, was weer voor het eerst - mijn eerste huis, mijn eerste vriendje, mijn eerste baan. Ik had de afstand met Nederland nodig om uit te vinden wie ik was.

Mijn man en ik zijn inmiddels uit elkaar en ik heb na mijn scheiding een tijdje gedacht dat ik weg moest uit Los Angeles. Ik wilde meer rust, meer natuur. Ik heb een jaar vrij genomen van de kunst, toen ontdekte ik pas het strand en de bergen hier.

De hectiek van Hollywood is verslavend, maar ik begon het gewone leven te missen: ontbijtje maken, de krant lezen, koken. Nu werk ik niet meer de hele nacht door. Ik sta vroeg op, doe aan yoga, ga direct naar buiten, naar het strand; allemaal dingen waar ik eerst nooit aan toe kwam. Ik heb eigenlijk opnieuw voor Los Angeles gekozen.

Ik vind het heel leuk om single te zijn, alleen denken Amerikanen daar anders over. Vrienden vinden dat ik aan de blind dates moet, maar ik heb daar helemaal geen zin in. Ze denken dat je als alleenstaande niet helemaal gelukkig kunt zijn. Amerika is erg gericht op stellen en familie. Als je niet getrouwd bent, ben je overgebleven.

Hier zegt niemand hoe oud hij is, ook zoieft raars. Of je houdt je leeftijd geheim, óf je liegt. Over lengte zijn Amerikanen ook niet eerlijk, iedereen is hier zogenaamd 5.7 of 5.8 *feet tall*. En een grote cupmaat is in LA een obsessie. Ik ben blij dat ik *flat chested* ben, maar daarin ben ik geloof ik echt de enige.

Het klinkt vast gek, maar wat ik vooral van Nederland mis, is de regen. Ik wil meer regen, meer wind, meer wolken. Laatst regende het een dag en was ik helemaal blij. Dan kan ik een vuurtje stoken in de open haard en lekker binnenzitten met een boek. Altijd zon wordt saai op den duur, hier zie je elke dag dezelfde blauwe lucht." Ze lacht, gaat over op het Engels. "Plus: *I don't look good in mini-skirts.*" ●